

Дерева в заметах по крони,
Безмовна лежить далина,
Лише галасливі ворони
Над лісом кричать дотемна.

А степ, скільки видно довкола,
Сліпуча, гулка цілина,
Рівнина безлюдна і гола,
І тільки дорога санна,

Блакиттю і сонцем залита,
Біжить навпростець од села
На пагорб високий, де скирта
Над білим простором спливла.

На тисячі верств навкруги
Незаймано сяють сніги.
